

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

18 juni 2007

ONTWERP VAN DECREET

**houdende bevordering van een meer evenwichtige participatie
van vrouwen en mannen in advies- en bestuursorganen
van de Vlaamse overheid**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
uitgebracht door de dames Hilde Crevits en Gerda Van Steenberge**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Jan Penris.

Vaste leden:

mevrouw Hilde De Lobel, de heren Jan Penris, Wim Van Dijk, mevrouw Gerda Van Steenberge, de heer Christian Verougstraete;

de dames Cathy Berx, Hilde Crevits, de heer Tom Dehaene, mevrouw Veerle Heeren;

de dames Else De Wachter, Caroline Gennez, Michèle Hostekint;

de heer Sven Gatz, mevrouw Dominique Guns, de heer Hugo Philtjens.

Plaatsvervangers:

mevrouw Agnes Bruyninckx, de heren Felix Strackx, Erik Tack, Roland Van Goethem, John Vrancken;

de heren Carl Decaluwe, Stefaan De Clerck, mevrouw Monica Van Kerrebroeck, de heer Johan Verstreken;

de heren Chokri Mahassine, Jan Roegiers, Jo Vermeulen;

de heer Marc Cordeel, de dames Hilde Eeckhout, Laurence Libert.

Toegevoegde leden:

mevrouw Mieke Vogels;

de heer Bart De Wever.

Zie:

1190 (2006-2007)

- Nr. 1: Ontwerp van decreet
- Nr. 2: Amendement

INHOUD

	Blz.
I. Toelichting door mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen	4
II. Algemene bespreking	4
III. Artikelsgewijze bespreking.....	8
IV. Eindstemming.....	8
Tekst aangenomen door de commissie	9

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen behandelde op 14 juni 2007 het ontwerp van decreet houdende bevordering van een meer evenwichtige participatie van vrouwen en mannen in advies- en bestuursorganen van de Vlaamse overheid. Tijdens de behandeling werd een amendement goedgekeurd dat te vinden is in *Parl. St. Vl. Parl. 2006-07*, nr. 1190/2.

I. TOELICHTING DOOR MEVROUW KATHLEEN VAN BREMPT, VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Mevrouw *Kathleen Van Brempt*, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen zegt dat het ontwerp een aanpassing is van twee bestaande decreten, het zogenaamde quotadecreet op de adviesorganen¹ en het quotadecreet op de bestuursorganen². Het ontwerp strekt ertoe beide decreten samen te voegen. De twee decreten zijn anders gegroeid; daardoor zijn er verschillende regelingen of op zijn minst verschillende interpretaties mogelijk. Dat zorgt voor heel wat verwarring. Het zijn niet altijd erg geliefde decreten zowel op het terrein als in de regering. De interpretatievrijheid wordt soms gebruikt om de regels niet toe te passen.

Het ontwerp geldt dus voor alle bestuurs- en adviesorganen. Het toepassingsgebied wordt duidelijker; de regeling wordt aangepast aan beter bestuurlijk beleid (BBB). Waar mogelijk wordt er ook vereenvoudigd. Het quotum, een derde versus twee derde, wordt niet aangepast. Dat is de essentie van de aanpassingen.

Bij het bestaande quotadecreet op de adviesorganen hebben de bepalingen in verband met het toepassingsgebied geleid tot heel wat interpretatieproblemen. Het toepassingsgebied voor het quotadecreet op de bestuursorganen is op dit ogenblik helemaal niet omschreven.

Bij de aanpassingen in het kader van BBB trekt de minister de aandacht van de commissieleden op de strategische adviesorganen die uitdrukkelijk opgenomen zijn. Ook de toepassingsgebieden van de adviesorganen en van de bestuursorganen worden omschreven aan de hand van het begrippenkader van BBB. De belangrijkste vereenvoudiging voor de toepassing op het terrein is het vereenvoudigen van de dubbele voordrachtregeling. Dat wordt een uitzondering. De minister gaat ervan uit dat die bijna niet gebruikt zal worden omdat de dubbele voordracht niet meer nodig is als het quotum bereikt is.

De minister wijst erop dat de bestaande decreten heel strikt toegepast worden. Dat is niet altijd populair maar de minister hanteert een zerotolerantie op dat vlak. In de Vlaamse Regering is het ondertussen ingeburgerd. Dat betekent niet dat er geen uitzonderingen worden toegestaan, maar die zijn miniem. De minister is van plan die werkwijze de komende twee jaar voort te zetten.

II. ALGEMENE BESPREKING

Mevrouw *Gerda Van Steenberge* zegt dat de ideologische aspecten al aan bod gekomen zijn bij de bespreking van de decreten waarvan de inhoud nu wordt samengevoegd. Ze wil toch twee punten aanstippen die verwoord zijn in het advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV). De quota op zich wijzigen niet, maar de SERV vindt quota geen juiste werkwijze: “Personen worden afgevaardigd om hun expertise, hun functie en/of omdat ze representatief zijn.” Vlaams Belang huldigt hetzelfde standpunt. Een lid mag niet aangenomen worden omdat het een vrouw of een man is, maar wel om zijn of haar expertise.

Vlaams Belang is het ook eens met de SERV als die zegt dat de Vlaamse Regering meer energie zou moeten steken in de bestuurskwaliteit van overheidsinstellingen en voldoende middelen zou moeten uittrekken voor het sensibiliseren, motiveren en faciliteren van vrouwen om zich kandidaat te stellen. De werkomstandigheden moeten worden aangepast aan de specifieke wensen van vrouwen. Een plenaire vergadering in het Vlaams Parlement op woensdagnamiddag is bijvoorbeeld niet motiverend voor vrouwen met kinderen. De Vlaamse Regering moet meer aandacht besteden aan die aspecten, veeleer dan quota vast te leggen.

Als het mandaat niet ingevuld wordt na zes maand, duidt de regering of de minister de mandataris aan.

¹ Decreet houdende invoering van een meer evenwichtige vertegenwoordiging van vrouwen en mannen in adviesorganen, *Parl. St. Vl. Parl. 1996-97*, nr. 666/6.

² Decreet houdende invoering van een meer evenwichtige vertegenwoordiging van vrouwen en mannen in de beheers- en bestuursorganen van instellingen, ondernemingen, vennootschappen of verenigingen van de Vlaamse overheid, *Parl. St. Vl. Parl. 1998-99*, nr. 1376/3.

Voor de strategische adviesraden is dat nieuw. In het ontwerp is niet gespecificeerd waarop de regering of de minister zich zal baseren om een bepaalde persoon te kiezen. De spreker vreest dat er geen objectieve criteria zullen zijn, althans ze zijn niet omschreven in het ontwerp. Op welke basis zal de regering of de minister die beslissing nemen?

Om die twee redenen zal de Vlaams Belangfractie zich onthouden. Ze zal niet tegenstemmen. Ze is immers niet tegen meer vrouwen in advies- en bestuursraden, maar is niet akkoord met de werkwijze.

Mevrouw *Hilde Crevits* zegt dat haar fractie het ontwerp genegen is en het zal goedkeuren. Er blijven nog hiaten en onduidelijkheden. Een samensmelting van beide decreten moet alle problemen wegwerken. De verhouding van een derde/twee derde staat niet noodzakelijk de deskundigheid in de weg; het ene kan het andere in tegendeel aanvullen en stimuleren.

Een regelgeving staat of valt met de handhaving. De huidige decreten worden slechts ten dele nagekomen. Het Instituut voor Beheerders³ is twee jaar geleden tot de vaststelling gekomen dat slechts 44 percent van de betrokken instellingen het decreet van 18 mei 1999 naleven. Is dat te wijten aan mankementen in de regels, een gebrekkige handhaving ervan of te weinig handhavingsmogelijkheden? Hoe zit het met de huidige samenstelling? Hoe staat het met de naleving van de evenredigheidsregel?

De verdiensten van het ontwerp situeren zich op drie terreinen. Het toepassingsgebied wordt geherformuleerd. Zo bieden de memorie van toelichting en het advies van de Raad van State een voldoende verheldering op mogelijke verwarring met betrekking tot de termen ‘raad van bestuur’ of ‘raad van beheer’. Er blijven wel enkele onduidelijkheden, volgens spreker. In een antwoord op een schriftelijke vraag van 30 juni 2006⁴ zei de minister dat het toepassingsgebied van de decreten ruimte liet voor interpretatie en dat het niet altijd duidelijk was welke organen aan de decreten van 1997 en 1999 onderworpen waren. De minister heeft nooit voorbeelden gegeven waardoor de parlementsleden moeilijk kunnen nagaan of de nieuwe formulering alle problemen oplost, aldus mevrouw Crevits.

In artikel 2, §2, 2°, staat dat alle organen die hoofdzakelijk advies verlenen onder het ontwerp vallen. Hoe zal dat “hoofdzakelijk” bepaald worden? Hoe zal de grens getrokken worden tussen al dan niet hoofdzakelijk? Dat is voor interpretatie vatbaar. De memorie van toelichting heeft het voornamelijk over aan wie er advies gegeven wordt: aan de Vlaamse overheid of aan andere instituten. Wat als een instelling een occasioneel advies geeft? In hetzelfde artikel staat dat de structurele onderverdelingen van een adviesorgaan onder het ontwerp vallen. Wat is dat precies? De memorie van toelichting zegt dat het niet nodig is dat te regelen in een materiële wet, maar hoe ver gaat het in concreto?

In artikel 4 wordt de voordrachtprocedure hernomen. Welke procedure wordt precies gevolgd om het quantum van een derde te bereiken? In het ontwerp staat: “In voorkomend geval moeten de voordragende instanties die geen kandidaat van het ondervertegenwoordigde geslacht hebben voorgedragen, een extra kandidaat voordragen die van het ondervertegenwoordigde geslacht is.” Hoe worden die extra kandidaten daarna gekozen? Hoe bepaalt men een derde en twee derde als het totale aantal niet deelbaar is door drie? Volstaat de ondergrens dan? Dat staat niet in de memorie van toelichting, noch in het ontwerp.

De SERV merkt op dat het niet wenselijk is dat de minister kandidaten benoemt voor vacante mandaten in strategische adviesraden. De spreekster denkt dat dit is voor geen enkel advies- en bestuursorgaan wenselijk is, te meer daar er geen criteria bepaald zijn. In het ontwerp staat dat er een uitvoeringsbesluit komt. De spreekster kan daar mee leven, maar wil nu graag al de mening van de minister kennen. Moet het bijvoorbeeld wel iemand zijn van het ondervertegenwoordigde geslacht? In theorie is dat mogelijk dat het iemand anders is. Het kan zelfs dat de persoon niet afkomstig is van de organisatie die eigenlijk een persoon uit het ondervertegenwoordigde geslacht had moeten afvaardigen. De spreekster vraagt duidelijke criteria, zeker in het uitvoeringsbesluit.

In artikel 8 wordt het decreet op de strategische adviesraden aangepast, maar het gewijzigde artikel 7 van het decreet van 18 juli biedt niet de mogelijkheid van artikel 4, derde lid, namelijk de mogelijkheid dat de regering het mandaat na zes maanden zelf invult. Betekent dit dat de wetgever constant in herhaling valt, of is die alinea vergeten?

In artikel 5 krijgt de Vlaamse Regering toch de mogelijkheid om afwijkingen toe te staan. Daarvoor

³ Geciteerd in het SERV-advies, bijlage van *Parl. St.* VI. Parl. 2006-07, nr. 1190/1.

⁴ *Vr. en Antw.* VI. Parl. 2006-07, oktober 2006, p. 499 (Vr. nr. 178 CREVITS).

moet de functioneel bevoegde minister een gemotiveerd verzoek aan de Vlaamse Regering richten. In welke omstandigheden kan de functioneel bevoegde minister in die aangelegenheid gevat worden? Hoe zal dat concreet werken? Welke criteria zal de Vlaamse Regering hanteren om al dan niet afwijkingen toe te staan? De spreker vindt het gevaarlijk om dat volledig aan de uitvoerende macht over te laten. Kan de minister een aantal criteria geven? Er is ook onduidelijkheid over de procedure. Wat moet de minister precies ondernemen in die termijn van drie maanden?

Een tweede doelstelling van het nieuwe ontwerp ligt in de aanpassing van de teksten van 1997 en 1999 aan de nieuwe organisatiestructuur van de Vlaamse overheid. Op voormelde schriftelijke vraag van 30 juni 2006 heeft de minister geantwoord dat op dat ogenblik nog maar één raadgevend comité was samengesteld, namelijk bij Toerisme Vlaanderen. De leden daarvan werden aangewezen in een besluit van de Vlaamse Regering van 22 juli 2005. Het orgaan telde toen veertien leden, tien mannen, vier vrouwen. De minister zei dat het raadgevende comité niet voldeed aan het quotum aangezien maximum negen leden van hetzelfde geslacht mogen zijn. De minister verwees naar de discussie of de voorzitter, een man, meegeteld moest worden aangezien hij ambtshalve deel uitmaakt van dat adviesorgaan. Wat is de conclusie van die discussie?

Ten derde beoogt het ontwerp vereenvoudiging. Er zal een sterk flankerend beleid nodig zijn om vrouwen te stimuleren zich kandidaat te stellen voor een advies- of bestuursorgaan van de Vlaamse overheid. Welke inspanningen zullen er op dat vlak geleverd worden?

De spreker heeft vorig jaar gepeild naar de ontwikkelingen. De minister antwoordde dat de databank die de informatie over de samenstelling van de adviesorganen bundelt, aangepast werd. Veel adviesorganen laten daarenboven na om de samenstelling door te geven, waardoor het moeilijk wordt om efficiënt op te treden. Zijn die problemen opgelost? Zo neen, worden er specifieke acties daarvoor gepland?

Het decreet zou op 11 november 2007 in werking treden. De spreker vermoedt dat het te maken heeft met internationale vrouwendag. Ze vindt het niet goed om de inwerkingtreding van decreten van symbolische data te laten afhangen, zeker niet als het eigenlijk veel vroeger zou kunnen. Tot 11 november is er een gedoogperiode. Dat wordt gevolgd door een

nieuwe gedoogperiode voor die advies- en bestuursorganen die voor de inwerkingtreding van het decreet werden opgericht. Die loopt tot 1 januari 2009. De spreker pleit dus voor een snelle inwerkingtreding.

De heer *Sven Gatz* zal ook het ideologische debat niet voeren, het gaat immers over een aantal kleinere, zij het belangrijke aanpassingen. Het is goed dat een en ander transparanter wordt. De spreker heeft wel een paar bedenkingen bij de flankerende maatregelen, die minstens even belangrijk zijn. Overheidinstellingen moeten sowieso meer inspanningen leveren voor een evenwichtige participatie van mannen en vrouwen. Vrouwen moeten verder gestimuleerd worden om zich kandidaat te stellen voor hogere functies. Ook de leidende ambtenaren moeten zich bewust worden van de noodzaak om anders te rekruteren. Het voort ontwikkelen van de databank voor vrouwelijke experts is nodig.

In de meest recente beleidsbrief schrijft de minister dat ze een flankerend beleid zal ontwikkelen om de naleving van het ontwerp te garanderen en te begeleiden. Over welke maatregelen gaat het precies? Heeft de minister daarvoor een tijdsplanning?

Mevrouw *Else De Wachter* zegt dat haar fractie het ontwerp uiteraard steunt. Het is een belangrijke verduidelijking en vereenvoudiging. In de praktijk zal het allicht moeilijker zijn, dat is trouwens al bewezen. Daarom is sensibilisatie nodig. Vrouwen moeten worden aangemoedigd om in dergelijke organen zitting te hebben.

Minister *Kathleen Van Brempt* heeft het advies van de SERV anders gelezen dan Vlaams Belang. De SERV heeft zich uitgesproken voor een verdere ondersteuning en aanpassing van de raden van bestuur. Menig onderzoek heeft aangetoond dat een moderne raad van bestuur een goede vertegenwoordiging op alle vlakken kent. Expertise is altijd als excuus gebruikt voor bijna exclusief mannelijke raden van bestuur. De vooruitgang van de afgelopen jaren heeft onder meer met de wetgeving te maken, maar ook met de sensibilisatie. Dit ontwerp is gewoon een volgende, niet eens spectaculaire stap.

De criteria waarop de regering zich zal baseren om na zes maanden zelf een mandataris aan te duiden, zullen gespecificeerd worden in een uitvoeringsbesluit. Het lijkt de minister interessanter na te gaan op welke basis de leden normaal geselecteerd worden. Als er criteria zijn voor de samenstelling van de raad

van bestuur of een adviesorgaan, zal de regering die criteria hanteren om ervoor te zorgen dat het quotum bereikt wordt. Vaak zijn er geen criteria, dan zal het in overleg gebeuren. Het is goed dat er criteria zijn voor het samenstellen van een raad van bestuur en een adviesorgaan, maar vaak is dat niet zo. Heel vaak worden de leden gerekruteerd uit een exclusief mannelijk netwerk. Daarom is dit soort reglementen nodig.

De bepaling “in hoofdzaak advies verlenen” zal geïnterpreteerd worden. Dat was trouwens voorheen ook al het geval. Momenteel is gekozen voor een werkbare omschrijving. Misschien kan het in het uitvoeringsbesluit meer gespecificeerd worden. De juristen zullen dat nader bekijken.

Mevrouw *Hilde Crevits* vraagt of het niet nuttig is om jaarlijks een lijst op te maken. Er moet toch een jaarlijkse voortgangsrapportage zijn.

Minister *Kathleen Van Brempt* vreest net dat het heel moeilijk zal zijn. Ze zal rekening houden met de opmerking. De administratie heeft de lijst nu niet. Een overzicht loskrijgen van elke minister is bijzonder moeilijk. De nultolerantie van de minister begint haar vruchten af te werpen. Bij elke hersamenstelling of vervanging maakt de minister er een punt van en vraagt van de minister in kwestie de garantie dat hij de regels zal respecteren. Op de raden die nog niet vernieuwd zijn en waarover de regering nog niet beslist heeft, heeft de minister geen vat. Na de overgangsperiode tot 1 januari 2009 moet er een toetsingsinstrument zijn. De minister zal nagaan of het mogelijk is een lijst te publiceren, eventueel via een uitvoeringsbesluit.

De minister is geen voorstander van de dubbele voordracht, maar de juristen hebben haar overtuigd om toch te zorgen voor een stok achter de deur. Die zal echter niet of amper toegepast worden. De dubbele voordracht is niet nodig als het quotum gerespecteerd wordt zowel bij de effectieven als bij de opvolgers. De dubbele voordracht maakt dat alleen maar moeilijker. Als de aanvankelijke voordracht het quotum niet respecteert, is de dubbele voordracht een stok achter de deur.

Mevrouw *Hilde Crevits* wil weten hoe dat concreet verloopt. Krijgen de organisaties met afgevaardigden van het oververtegenwoordigde geslacht, een brief om een dubbele voordracht te vragen? Wie zal kiezen? Voor de gecoro's (gemeentelijke commissies

voor ruimtelijke ordening) zal hetzelfde probleem ontstaan.

Minister *Kathleen Van Brempt* zegt dat de samenstelling van bepaalde raden afhangt van heel veel geleidingen. Als die goed afspreken, is er geen probleem. Dat gebeurt al, de minister verwijst naar de Mobiliteitsraad Vlaanderen. De sociale partners en de mobiliteitsverenigingen hebben samen de samenstelling afgesproken. In geval er niet goed samengewerkt wordt, is de dubbele voordracht een stok achter de deur. Elke organisatie die bij de eerste voordracht geen kandidaten van het ondervertegenwoordigde geslacht voordroeg, moet dan een dubbele lijst indienen. De bevoegde instantie die de uiteindelijke voordracht doet, kan uit de dubbele lijsten kiezen. De dubbele voordracht biedt de bevoegde instantie of minister meer mogelijkheden om te voldoen aan de wettelijke verplichtingen.

Als de samenstelling niet goed is, komt er een dubbele voordracht maar er zijn ook duidelijke sancties: het orgaan kan geen advies verlenen, de bevoegde minister zal een of meerdere leden vervangen. Dat is het grote verschil met het voorgaande decreet. De minister wil echter niet nog meer procedures vastleggen.

Na een vraag van mevrouw *Gerda Van Steenberge* bevestigt de *minister* dat het ontwerp niet van toepassing is op de gecoro's. De heer *Jan Penris* zegt dat de Antwerpse gecoro overigens samengesteld wordt uit vrijwilligers.

Mevrouw *Hilde Crevits* verwijst naar artikel 200 van het gemeentedecreet. Dat is dus een probleem. Een duidelijke regeling in dit ontwerp is transposeerbaar naar andere kwesties. Dat is precies de zorg van de spreker.

Minister *Kathleen Van Brempt* behandelt voorts de afwijkingen. Die worden opgenomen in het uitvoeringsbesluit en het is de intentie van de minister om geen andere procedures vast te leggen dan de voorgaande. De huidige afwijking is goed en transparant. Een minister moet aan de minister van Gelijke Kansen schriftelijk een afwijking vragen. Die afwijking wordt geëvalueerd. Gaandeweg moet dat strenger toegepast worden. Soms is er geen oplossing. Onlangs was er het geval van een faculteit die moet rekruteren uit een gezelschap van oudere professoren die allen mannen zijn. Dan is een afwijking verantwoord.

Een lid dat ambtshalve aangeduid is, wordt voortaan meegeteld. Het ontwerp maakt immers geen uitzon-

dering. Die duidelijkheid is een verbetering. Voorts gaat de minister in op de toepassing van de regels als het aantal leden van een advies- of bestuursorgaan niet deelbaar is door drie. Zij wil elk interpretatieprobleem vermijden. Maar in artikel 3 van het ontwerp staat: “mag ten hoogste twee derde van de stemgerechtigde leden van een advies- of bestuursorgaan van de Vlaamse overheid van hetzelfde geslacht zijn.” Zelfs als twee derde van het aantal leden een getal is met cijfers achter de komma, is dat maximum duidelijk en mag het niet overschreden worden. Neem nu dat er tien leden zijn; twee derde is 6,67. Als er meer dan 6,67 leden van hetzelfde geslacht zijn, is de regel niet nageleefd. Zeven leden van hetzelfde geslacht is in dat geval te veel; zes is in orde.

De minister bevestigt dat de datum van inwerkingtreding te maken heeft met de Vrouwendag, maar het decreet kan ook vroeger in werking treden.

De minister is overtuigd van het belang van sensibilisatie. De brede campagne van MV-United richt zich tot mannen en vrouwen. Er komt een brochure voor alle betrokken instanties om het nieuwe decreet te verduidelijken. Veel belangrijker zijn de acties over het ‘glazen plafond’. De adviesorganen en raden van bestuur zijn de top van de ongelijkheid tussen mannen en vrouwen. De minister plant zelfs bewustmakingsacties voor de privé-sector zonder dat ze daar met quota wil werken. Een en ander hangt samen. De leden van adviesorganen zijn immers ook afkomstig uit de privé-sector. De minister wil met de verschillende sectoren en werkgeversorganisaties afspraken maken over gelijke kansen. De eerste gesprekken zijn trouwens bezig. Een heel belangrijk hulpmiddel is de databank van vrouwelijke experten. Het argument is immers vaak dat er geen geschikte vrouwen te vinden zijn.

De Raad van State maakt een opmerking over artikel 8 betreffende de wijziging van het decreet over de strategische adviesraden. De minister heeft laten nagaan of de speciale tussenkomst van de minister ook hier omschreven moet worden. Dat is juridisch-technisch niet nodig.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikelen 1 tot 11

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 12

Mevrouw *Hilde Crevits* kondigt bij artikel 12 een amendement aan om het artikel te schrappen zodat de gemeenrechtelijke regels van inwerkingtreding van toepassing worden. De *minister* zegt daartegen geen bezwaar te hebben. Het amendement nummer 1 van mevrouw Hilde Crevits, de heer Sven Gatz, mevrouw Else De Wachter en de heer Jan Roegiers (*Parl. St. Vl. Parl.* 2006-07, nr. 1190/2) strekt ertoe artikel 12 te schrappen. Het amendement wordt aangenomen met 11 stemmen.

IV. EINDSTEMMING

Het geamendeerde ontwerp van decreet houdende bevordering van een meer evenwichtige participatie van vrouwen en mannen in advies- en bestuursorganen van de Vlaamse overheid wordt aangenomen met 8 stemmen bij 3 onthoudingen.

De verslaggevers,

Hilde CREVITS
Gerda VAN STEENBERGE

De voorzitter,

Jan PENRIS

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaan-gelegenheid.

Artikel 2

§1. Dit decreet is van toepassing op alle advies- en bestuursorganen van de Vlaamse overheid.

§2. In dit decreet wordt onder adviesorganen van de Vlaamse overheid verstaan alle strategische adviesraden, raden, commissies, comités, en andere organen, ongeacht de benaming ervan, die voldoen aan elk van de volgende voorwaarden:

1° opgericht zijn

- hetzij bij wet, wetskrachtig besluit, koninklijk besluit of ministerieel besluit om te adviseren in aangelegenheden die thans tot de bevoegdheid van de gewesten of gemeenschappen behoren;
- hetzij bij decreet, bij besluit van de Vlaamse Regering, bij besluit van een Vlaamse minister;

2° hun opdracht bestaat er hoofdzakelijk in advies te verlenen, ongeacht de benaming ervan, uit eigen beweging of op verzoek;

3° ze verlenen advies aan onder meer het Vlaams Parlement, de Vlaamse Regering, een Vlaamse minister of de Vlaamse administratie.

Structurele onderverdelingen van een adviesorgaan, vermeld in het eerste lid, worden ook als adviesorgaan beschouwd als ze zelf bevoegd zijn om advies te verlenen aan de instanties, vermeld in 3°.

§3. In dit decreet wordt onder bestuursorganen van de Vlaamse overheid verstaan: de raden van bestuur of raden van beheer, ongeacht de benaming ervan, van een van de volgende instellingen:

1° een publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap van de Vlaamse administratie;

2° een privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap van de Vlaamse administratie;

3° een instelling, vereniging of onderneming die opgericht werd door de publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschappen, vermeld in 1°, of een instelling, vereniging of onderneming waarin die agentschappen deelnemen, als ten minste de helft van het aantal bestuurders door of op voordracht van het desbetreffende agentschap wordt aangewezen;

4° een andere instelling, vereniging of onderneming dan die welke vermeld in 1° tot en met 3°, die opgericht werd door de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest, of waarin de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest deelneemt, als ten minste de helft van het aantal bestuurders door of op voordracht van de Vlaamse Regering wordt aangewezen.

Artikel 3

Om een meer evenwichtige participatie van mannen en vrouwen te bevorderen mag ten hoogste twee derde van de stemgerechtigde leden van een advies- of bestuursorgaan van de Vlaamse overheid van hetzelfde geslacht zijn.

Dit quotum is, in voorkomend geval, afzonderlijk van toepassing op de effectieve leden en op de plaatsvervangende leden.

Artikel 4

Als bij de aanwijzing van leden in een advies- of bestuursorgaan van de Vlaamse overheid een voordrachtprocedure gevolgd moet worden, en de voorgedragen kandidaturen het niet mogelijk maken om te voldoen aan de verplichting vermeld in artikel 3, dan moet de voordrachtprocedure hernomen worden. In voorkomend geval moeten de voordragende instanties die geen kandidaat van het ondervertegenwoordigde geslacht hadden voorgedragen, een extra kandidaat voordragen die van het ondervertegenwoordigde geslacht is.

Zolang een voordragende instantie niet voldoet aan die voorwaarde, blijft het mandaat open.

Als zes maanden na het vacant worden van het mandaat nog niet aan de verplichting, vermeld in artikel 4, voldaan is, kan de Vlaamse Regering, op voor-

dracht van de minister onder wiens bevoegdheid het advies- of bestuursorgaan ressorteert, het vacante mandaat invullen zonder de voordrachtprocedure te volgen.

Artikel 5

Onverminderd artikel 4, kan de Vlaamse Regering, als onmogelijk kan worden voldaan aan de voorwaarde vermeld in artikel 3, op gemotiveerd verzoek van de minister onder wiens bevoegdheid het advies- of bestuursorgaan ressorteert, afwijkingen toestaan.

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden waaraan dit verzoek moet voldoen en stelt de procedure vast.

Als geen afwijking werd toegestaan, beschikt de minister onder wiens bevoegdheid het advies- of bestuursorgaan ressorteert over een termijn van drie maanden om te voldoen aan de voorwaarde gesteld in artikel 3.

Artikel 6

Behalve als conform artikel 5 een uitzondering werd toegestaan, kan een advies- of bestuursorgaan van de Vlaamse overheid alleen geldig beraadslagen en beslissen als het conform artikel 3 samengesteld is.

Artikel 7

Om de twee jaar en voor het eerst uiterlijk een jaar na de inwerkingtreding van dit decreet bevat het verslag dat uitgebracht wordt aan het Vlaams Parlement ter uitvoering van artikel 2 van het decreet van 13 mei 1997 houdende de opvolging van de resoluties van de Wereldvrouwenconferentie die van 4 tot 14 september 1995 in Peking heeft plaatsgehad, een toelichting over de uitvoering van dit decreet.

Artikel 8

In artikel 7 van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van de strategische adviesraden, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Telkens wanneer in een strategische adviesraad één of meer mandaten ten gevolge van een voordracht-

procedure te begeven zijn en de voorgedragen kandidaturen het niet mogelijk maken om te voldoen aan de verplichting vermeld in artikel 7, eerste lid, moet de voordrachtprocedure hernomen worden. In voorkomend geval moeten de voordragende instanties die geen kandidaat van het ondervertegenwoordigde geslacht hadden voorgedragen, een extra kandidaat voordragen die van het ondervertegenwoordigde geslacht is.”.

Artikel 9

In artikel 5, §7, van het decreet van 7 mei 2004 inzake de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Telkens wanneer in de Raad één of meer mandaten te begeven zijn en de voorgedragen kandidaturen het niet mogelijk maken om te voldoen aan de verplichting vermeld in artikel 5, §7, eerste lid, moet de voordrachtprocedure hernomen worden. In voorkomend geval moeten de voordragende instanties die geen kandidaat van het ondervertegenwoordigde geslacht hadden voorgedragen, een extra kandidaat voordragen die van het ondervertegenwoordigde geslacht is.”.

Artikel 10

De volgende regelingen worden opgeheven:

- 1° het decreet van 15 juli 1997 houdende invoering van een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in adviesorganen, gewijzigd bij het decreet van 8 december 2000;
- 2° het decreet van 18 mei 1999 houdende een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in de beheers- en bestuursorganen van de instellingen, ondernemingen, vennootschappen of verenigingen van de Vlaamse overheid, gewijzigd bij het decreet van 8 december 2000.

Artikel 11

De samenstelling van de advies- of bestuursorganen die voor de inwerkingtreding van dit decreet werden opgericht, wordt aangepast aan de bepaling, vermeld in artikel 3, bij de eerstvolgende volledige hernieuwing van de mandaten. Bij een hernieuwing van een

of meer mandaten in afwachting van een volledige hernieuwing, wordt, zolang het quotum, vermeld in artikel 3, niet gerealiseerd is, een kandidaat van het ondervertegenwoordigde geslacht aangewezen. Uiterlijk op 1 januari 2009 dient de samenstelling van alle advies- of bestuursorganen die voor de inwerkingtreding van dit decreet werden opgericht, aangepast te zijn aan de bepaling, vermeld in artikel 3.
